

станище и водахъ съ тѣхъ си трѣма пленницы
 вързаны за да ги изядѣтъ. Понеже между насъ
 и мѣстото дѣто ся натъкмихъ да пируватъ има-
 ше едѣнь гѣстакъ довольно широкъ, ный можѣх-
 мы да ся промъкнемъ прѣзь него и да дойдохъ
 близу до тѣхъ колкого пушка стигаше безъ да
 ны видѣтъ и угадѣтъ тѣ. Пристѣпихмы мѣл-
 комъ и излека още по напрѣдъ докль дойдохмы
 много близу, отъ дѣто ги виждахмы чисто като
 бѣхъ насѣдали около огньтъ, а ядахъ месата
 на едного отъ пленницитѣ. Малко на странѣ
 отъ тѣхъ лежеше на пѣськѣтъ вързанъ другъ
 едѣнь плѣнникъ, койго слѣдъ малко щѣше да
 стане хранѣ на дивитѣ онѣзи челоувѣцы, както
 и онзи прѣди него; той бѣше челоувѣкъ бѣлъ,
 съ гѣстѣ брадѣ, и споредъ казваніето на Пет-
 ка, едѣнь отъ онѣзи които были ся избавили
 на тѣхного мѣсто отъ разбиваніето на корабѣ-
 тъ имъ.

Примыслихъ че не бѣше вече врѣме да
 отлагамы нападваніето си врѣзь тѣхъ, защото
 двама отъ тѣзи варвари станяхъ та отидохъ
 при бѣднѣйтѣ онзи христіанинъ, и зехъ да му
 развръзватъ краката за да го разсѣкѣтъ. *На-
 прѣдъ, рѣкохъ на Петка, прави сега какво-*